

„9) nazwy i siedziby samodzielnie bilansujących zakładów zrzeszenia oraz przedmiot działalności gospodarczej tych zakładów”.

§ 3. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych

przedsiębiorstw, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r., a w przedsiębiorstwach dokonujących rozliczeń za rok gospodarczy — z dniem 1 lipca 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

336

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1983 r.

w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione, o które podwyższa się podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym jednostek gospodarczych określonych w art. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 71, poz. 318).

§ 2. Za koszty nieuzasadnione uznaje się:

- 1) 50% kosztów poniesionych w związku z usunięciem ujawnionych przez odbiorców wad wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych, w tym także kosztów poniesionych w ramach udzielonych gwarancji,
- 2) wydatki reprezentacyjne w wysokości wyższej niż 110% tych wydatków poniesionych w roku poprzednim,
- 3) kwotę rocznego narzutu obciążającego koszty działalności na utrzymanie zrzeszeń przedsiębiorstw i związków spółdzielczych nie będących centralnymi związkami w wysokości wyższej niż 110% kosztów narzutu poniesionych w roku poprzednim; nie dotyczy to narzutu z tytułu przystąpienia w danym roku do kolejnego zrzeszenia.

§ 3. Za straty nieuzasadnione uznaje się:

- 1) straty związane z likwidacją szkód pożarowych spowodowanych pożarami powstałymi w wyniku naruszenia przepisów o ochronie przeciwpożarowej, stwierdzonego przez właściwe organy,
- 2) kary umowne oraz inne kary i odszkodowania z tytułu:
 - a) obniżonej jakości dostaw, robót i usług,

- b) przetrzymania i zniszczenia obcego taboru oraz urządzeń ładunkowych,
- c) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,
- d) niewykonania nakazów właściwych organów nadzoru i kontroli, dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 3) przedawnione wierzytelności pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu należności wynikających ze stosunków cywilnoprawnych,
- 4) równowartość nieodpłatnie przekazanych środków obrotowych, z wyjątkiem środków przekazanych na rzecz stowarzyszeń wyższej użyteczności, szkół, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz na rzecz ofiar klęsk żywiołowych,
- 5) straty na sprzedaży wyrobów i robót, budowlano-montażowych dokonywanej po cenach umownych i regulowanych na rzecz własnych inwestycji, działalności socjalnej lub działalności finansowanej z innych funduszy specjalnych,
- 6) odsetki od kredytów przeterminowanych.

§ 4. Minister Finansów określa zasady klasyfikacji i ewidencji księgowej kosztów i strat, o których mowa w § 2 i 3.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1982 r. w sprawie kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 38, poz. 253).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

337

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1983 r.

w sprawie ulg w podatku dochodowym.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zakres i zasady udzielania jednostkom gospodarczym ulg w podatku dochodowym.

2. Przez jednostki gospodarcze rozumie się przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielnie i ich związki oraz organizacje polityczne, społeczne i zawodowe, określone w art. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 71, poz. 318).

§ 2. 1. Jednostkom gospodarczym przyznaje się ulgę w podatku dochodowym z tytułu realizacji produkcyjnych i usługowych inwestycji przedsiębiorstw, podejmowanych w celu:

- 1) zastąpienia lub ograniczenia importu towarów i usług,
- 2) uruchomienia bądź zwiększenia produkcji w wyniku zagospodarowania odpadów, surowców wtórnych i materiałów niepełnowartościowych,
- 3) uruchomienia produkcji materiałów budowlanych z surowców lokalnego pochodzenia,
- 4) wzrostu produkcji części zamiennych do maszyn i sprzętu rolniczego,
- 5) uruchomienia i modernizacji zakładów piekarskich,
- 6) ochrony środowiska oraz poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Ułga podatkowa może być stosowana do inwestycji przedsiębiorstw o dwuletnim cyklu realizacji, a w zakresie inwestycji podejmowanych w celu ochrony środowiska — o trzyletnim cyklu realizacji.

3. Ulgę w podatku dochodowym z tytułu realizacji inwestycji określonych w ust. 1:

- 1) pkt 1—5 ustala się w wysokości 20% kosztów inwestycji,
- 2) pkt 6 ustala się w wysokości 30% kosztów inwestycji.

4. Jeżeli faktyczne koszty inwestycji będą wyższe od kosztów planowanych, za podstawę obliczenia ulgi podatkowej przyjmuje się koszty planowane.

§ 3. 1. Jednostkom gospodarczym przysługuje ulga w podatku dochodowym z tytułu realizacji przedsięwzięć modernizacyjnych podejmowanych w celu:

- 1) oszczędności — w przeliczeniu na jednostkę produktu — zużycia paliw, energii i surowców określonych przez Ministra Gospodarki Materiałowej,
- 2) zastosowania krajowych wynalazków oraz takich pracowniczych projektów wynalazczych i wyników prac badawczo-rozwojowych, które zmierzają do osiągnięcia celów określonych w § 2 ust. 1 oraz w pkt 1.

2. Wysokość ulgi:

- 1) o której mowa w ust. 1 pkt 1, określa Minister Finansów w zależności od osiągniętego efektu, z tym że ulga nie może przekroczyć 30% kosztów przedsięwzięcia,
- 2) określonej w ust. 1 pkt 2 ustala się w wysokości 20% bezinwestycyjnych kosztów zastosowania (wdrożenia) przedsięwzięcia.

3. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Materiałowej może wprowadzić w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych ulgi z tytułu oszczędności w zużyciu — na jednostkę produktu — niektórych deficytowych surowców i materiałów, z tym że ulga:

- 1) może być stosowana pod warunkiem ustalenia przez Ministra Gospodarki Materiałowej normatywów zużycia surowców i materiałów,
- 2) nie może przekraczać 50% łącznej kwoty oszczędności w zużyciu surowców i materiałów.

4. Przepis ust. 3 nie narusza przepisów uchwały nr 130 Rady Ministrów z dnia 7 października 1983 r. w sprawie stosowania w przedsiębiorstwach państwowych eksperymentalnego systemu zachęt materialnych z tytułu oszczędności w zużyciu surowców i materiałów (Monitor Polski Nr 35, poz. 195).

§ 4. Suma ulg w podatku dochodowym, określonych w § 2 i 3, nie może przekroczyć w roku podatkowym 20% należnego podatku dochodowego.

§ 5. 1. Jednostki gospodarcze uprawnione do korzystania z ulg w podatku dochodowym, o których mowa w § 2, oraz ubiegające się o przyznanie ulgi określonej w § 3 ust. 1 zawiadamiają właściwy organ podatkowy o zamiarze realizacji zadań wymienionych w tych przepisach, podając następujące dane:

- 1) podstawę prawną ulgi podatkowej,
- 2) cel przedsięwzięcia,
- 3) planowany efekt inwestycji lub przedsięwzięcia modernizacyjnego,
- 4) planowany koszt inwestycji lub przedsięwzięcia modernizacyjnego,
- 5) planowany termin rozpoczęcia i zakończenia inwestycji,
- 6) wysokość należnej ulgi podatkowej.

2. Jednostki gospodarcze korzystające z kredytów bankowych dołączają do zawiadomienia opinię oddziału właściwego banku.

3. Właściwy organ podatkowy jest obowiązany sprawdzić zasadność i prawidłowość ulgi podatkowej. Jeżeli zawiadomienie w całości lub w części nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1 i 2, organ podatkowy zwraca je jednostce gospodarczej do uzupełnienia.

4. Wniosek w sprawie ulgi podatkowej określonej w § 3 organ podatkowy przekazuje wraz z opinią Ministrowi Finansów.

5. Jednostki gospodarcze składają właściwemu organowi podatkowemu w terminie miesiąca od zakończenia inwestycji informacje o zrealizowaniu założeń podanych w zawiadomieniu określonym w ust. 1 oraz rozliczenie z otrzymanych ulg.

6. Właściwy organ podatkowy:

- 1) stwierdza zasadność i prawidłowość obliczenia ulgi podatkowej,
- 2) wydaje decyzję o cofnięciu ulgi, jeżeli jednostka gospodarcza nie osiągnie efektów warunkujących przyznanie ulgi.

7. Właściwy organ podatkowy może wydać decyzję o cofnięciu ulgi w podatku dochodowym również w trakcie realizacji inwestycji, jeżeli stwierdzi nieprzestrzeganie założeń przedstawionych w zawiadomieniu określonym w ust. 1.

8. W wypadkach, o których mowa w ust. 6 pkt 2 i ust. 7, jednostka gospodarcza jest obowiązana uiścić odsetki za zwłokę, zgodnie z przepisami o zobowiązaniach podatkowych, za okres od pobrania nienależnej ulgi do dnia jej zwrotu.

§ 6. Jednostkom gospodarczym prowadzącym szkoły przykładowe i internaty przyznaje się ulgę w podatku dochodowym w wysokości 25% kosztów utrzymania każdego ucznia. Wysokość rocznych kosztów utrzymania ucznia określa Minister Finansów w formie zryczałtowanej.

§ 7. 1. Jednostkom gospodarczym przyznaje się ulgę w podatku dochodowym z tytułu produkcji wyrobów oznaczonych państwowymi znakami jakości „Q” i „1”; ulga polega na zmniejszeniu podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym o kwotę odpowiadającą podwyższeniu cen urzędowych i regulowanych wyrobów, uzyskanej w związku z przyznaniem tym wyrobom znaków jakości.

2. Ulga w podatku dochodowym określona w ust. 1 nie przysługuje w razie stwierdzenia przez właściwy organ kontroli wprowadzenia do obrotu wyrobu oznaczonego znakiem jakości, nie odpowiadającego wymaganiom ustalonym przy wydaniu świadectwa jakości, lub w razie cofnięcia tego świadectwa.

§ 8. 1. Jednostkom gospodarczym i pozostałym jednostkom gospodarki społecznej określonym w art. 1 ustawy wymienionej w § 1, dokonującym sprzedaży eksportowej wytworzonych produktów i świadczonych usług, przyszuje się ulgę w podatku dochodowym z tytułu tej sprzedaży.

2. Ulgę z tytułu sprzedaży eksportowej ustala się w wysokości 3% wartości eksportu towarów i usług w cenach transakcyjnych.

3. Ulgę określoną w ust. 2 powiększa się o 20% kwoty wartości przyrostu — w warunkach porównywalnych — eksportu w roku podatkowym w stosunku do roku poprzedniego do krajów, których listę ustala Minister Handlu Zagranicznego.

4. Ulgę w podatku dochodowym nie stosuje się do wartości eksportu:

- 1) surowców i materiałów centralnie bilansowanych, z wyjątkami, które określa Minister Finansów,
- 2) wewnętrznego,
- 3) dokonywanego przez jednostki handlu zagranicznego, z wyjątkiem eksportu produktów i usług pochodzących z własnej działalności tych przedsiębiorstw.

5. Przedsiębiorstwa produkujące na eksport mogą przekazać środki finansowe z ulgi w podatku dochodowym na nagrody dla załóg współpracujących przedsiębiorstw handlu zagranicznego i kooperantów.

§ 9. 1. Jednostkom gospodarczym przyszuje ulga w podatku dochodowym z tytułu świadczenia usług bytowych oraz usług dozoru mienia.

2. Ulgę, o której mowa w ust. 1, ustala się przez wyłączenie z podstawy opodatkowania kwoty stanowiącej równowartość 8% wartości sprzedaży usług pralniczych i 6% wartości sprzedaży pozostałych usług bytowych oraz usług dozoru mienia, z wyłączeniem wartości materiałów i części zaliczonych zleceniodawcy i wyodrębnionych w fakturze. Wyłączenia tego nie stosuje się do usług objętych cennikiem, jeżeli cena obejmuje również należność za materiały i części zaliczone zleceniodawcy do wartości usług.

3. Ulgę, o której mowa w ust. 1 i 2, podlega podwyższeniu o 1 punkt od wartości sprzedaży usług bytowych, dokonanej w nowo uruchomionych zakładach jednostek gospodarczych w okresie jednego roku, licząc od dnia rozpoczęcia świadczenia usług.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwom państwowym, które uzyskały status przedsiębiorstwa przemysłu obronnego z tytułu prowadzenia działalności określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zakresu stosowania ustaw o przedsiębiorstwach państwowych oraz o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego do przedsiębiorstw państwowych wykonujących w całości lub w przeważającej części zadania dla potrzeb obronności i bezpieczeństwa Państwa, a także do wykonujących te zadania jednostek organizacyjnych innych przedsiębiorstw (Dz. U. z 1982 r. Nr 1, poz. 3), przyszuje się ulgę w podatku dochodowym.

2. Minister Finansów określi wysokość ulgi i sposób jej obliczania.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwom państwowym, które podjęły uzupełniającą produkcję uboczną na potrzeby rynku, przyszuje ulga w wysokości 75% podatku dochodowego należnego od zysku osiągniętego ze sprzedaży wyrobów pochodzących z tej produkcji.

2. Minister Finansów określi uproszczony sposób obliczania ulgi, o której mowa w ust. 1.

§ 12. Jednostkom gospodarczym przyszuje się ulgę w podatku dochodowym z tytułu przyrostu w stosunku do roku poprzedniego wartości sprzedaży, w cenach porównywalnych, urządzeń, aparatury i ochron indywidualnych, niezbędnych do ochrony pracy, określonych przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w uzgodnieniu z Ministrem Finansów — w wysokości 5% tego przyrostu.

§ 13. 1. Kwoty ulg podatkowych określonych w § 2, 3 ust. 1, § 10 i 12 zwiększają fundusz rozwoju jednostki gospodarczej albo inny fundusz o podobnym charakterze.

2. Kwoty ulg podatkowych określonych w § 6—9 i 11 zwiększają zysk do podziału.

§ 14. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

- 1) spółdzielnie niewidomych,
- 2) spółdzielnie inwalidów uznane za zakłady pracy chronionej,
- 3) nowo uruchomione przedsiębiorstwa państwowe przemysłu terenowego, spółdzielnie pracy, spółdzielnie ogrodniczo-pszczelarskie i spółdzielnie rzemieślnicze przez okres pierwszych trzech lat działalności.

2. Zwolnienie od podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1, przyszuje pod warunkiem, że środki uzyskane z tego zwolnienia zostaną przeznaczone:

- 1) w spółdzielniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, na fundusz rehabilitacji inwalidów, z wyłączeniem ulg, o których mowa w § 8 i 18,
- 2) w przedsiębiorstwach i spółdzielniach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, na fundusz statutowy, fundusz zasobowy, rachunek środków na inwestycje lub na fundusz rehabilitacji inwalidów.

3. Przez przedsiębiorstwa i spółdzielnie nowo uruchomione rozumie się wyodrębnione organizacyjnie przedsiębiorstwa i spółdzielnie, które powstały w wyniku nakładów inwestycyjnych; nie dotyczy to przedsiębiorstw i spółdzielni utworzonych w wyniku podziału lub połączenia.

§ 15. 1. Przemysłowym i usługowym spółdzielniom inwalidów, osiągającym statutowy wskaźnik zatrudnienia inwalidów i osób traktowanych na równi z inwalidami w wysokości nie niższej niż 70% ogólnej liczby zatrudnionych, oraz handlowym spółdzielniom inwalidów, osiągającym odpowiedni wskaźnik nie niższy niż 60% — obniża się należny podatek dochodowy o 65%.

2. Przemysłowym, usługowym i handlowym spółdzielniom inwalidów, w których wskaźnik zatrudnienia inwalidów i osób traktowanych na równi z inwalidami w ogólnej liczbie zatrudnionych jest niższy niż określony w ust. 1, nie więcej jednak niż o 10% ogólnej liczby zatrudnionych — obniża się należny podatek dochodowy o 50%.

3. Spółdzielniom inwalidów, o których mowa w ust. 1, przyszuje dodatkowa ulga w podatku dochodo-

wym w wysokości 1% należnego podatku dochodowego za każdy procent wzrostu zatrudnienia inwalidów i osób traktowanych na równi z inwalidami w ogólnej liczbie zatrudnienia.

4. Środki uzyskane przez spółdzielnie inwalidów z tytułu ulg podatkowych, o których mowa w ust. 1—3, są przeznaczone na fundusz rehabilitacji inwalidów.

§ 16. Spółdzielniom pracy rękodziela ludowego i artystycznego należy podatek dochodowy obniżyć się o 5% pod warunkiem, że środki uzyskane z tego obniżenia zostaną przeznaczone na fundusz rozwoju twórczości ludowej i artystycznej.

§ 17. 1. Jednostkom gospodarczym przysługują ulgi w podatku dochodowym z tytułu zatrudnienia osób wykształconych w usługach bytowych i działalności piekarskiej, które na podstawie pisemnej umowy zostały objęte programem przygotowania zawodowego i uzyskały świadectwo ukończenia nauki zawodu.

2. Ulgi, o których mowa w ust. 1, stosuje się przez potrącenie z należnego podatku dochodowego za rok podatkowy, w którym nastąpiło zatrudnienie osoby wykształconej:

- 1) w usługach bytowych, w razie zatrudnienia jednej osoby wykształconej, kwoty 25 000 zł — przy okresie szkolenia przez 24 miesiące lub 30 000 zł — przy okresie szkolenia ponad 24 miesiące oraz kwoty 35 000 zł — w razie zatrudnienia każdej następnej osoby wykształconej,
- 2) w działalności piekarskiej kwoty 35 000 zł — w razie zatrudnienia każdej osoby wykształconej.

3. Ulga podatkowa określona w ust. 1 nie przysługuje, jeżeli przygotowanie zawodowe osób zatrudnionych w celu nauki zawodu było finansowane z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej lub z Funduszu Ochrony Pracy.

§ 18. Spółdzielniom pracy, spółdzielniom zrzeszonym w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”, w „Społem” Centralnym Związku Spółdzielni Spożywców, spółdzielniom mleczarskim, ogrodniczo-pszczelarskim oraz spółdzielniom rzemieślniczym przysługuje ulga w podatku dochodowym z tytułu oprocentowania wniesionych przez osoby fizyczne udziałów członkowskich w wysokości 3% należnego podatku dochodowego, nie więcej jednak niż wynosi kwota najwyższego oprocentowania długoterminowych imiennych wkładów oszczędnościowych ludności, stosowanego przez Narodowy Bank Polski.

§ 19. 1. Suma ulg w podatku dochodowym określonych w rozporządzeniu nie może przekraczać 30% podatku dochodowego należnego od jednostek gospodarczych za rok podatkowy.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do ulg określonych w § 8—10, 14—16 i 18.

§ 20. Minister Finansów określi szczegółowe zasady i tryb stosowania ulg w podatku dochodowym.

§ 21. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1982 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym z tytułu przeznaczenia zysku na cele rozwojowe oraz na inne cele uzasadnione społecznie (Dz. U. Nr 41, poz. 274),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 maja 1983 r. w sprawie ulgi w podatku dochodowym z tytułu wzrostu produkcji przędzy, skór garbowanych, obuwia gumowego i tekstylno-gumowego (Dz. U. Nr 28, poz. 137),
- 3) § 19 ust. 3 uchwały nr 281 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1973 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczości inwalidów (Monitor Polski z 1973 r. Nr 56, poz. 314 i z 1979 r. Nr 21, poz. 120).

2. Do ulg w podatku dochodowym, przyznanych lub należnych w 1983 r. na podstawie przepisów rozporządzeń wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2, stosuje się przepisy tych rozporządzeń.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

338

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1983 r.

w sprawie zasad i wysokości opodatkowania podatkiem dochodowym organizacji politycznych, społecznych i zawodowych.

Na podstawie art. 48 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady i wysokość opodatkowania podatkiem dochodowym organizacji politycznych, społecznych i zawodowych oraz zwolnienia i ulgi w tym podatku.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 71, poz. 318),

- 2) organizacji społecznej — rozumie się przez to organizacje polityczne, społeczne i zawodowe,
- 3) działalności gospodarczej — rozumie się przez to działalność w zakresie produkcji, obrotu towarowego, organizacji imprez oraz wszelkiego rodzaju odpłatnego wykonywania usług, stanowiących główne lub uboczne źródło przychodów organizacji społecznych, prowadzoną zarówno przez wyodrębnioną komórkę organizacyjną, jak i bezpośrednio przez organizację społeczną.

§ 2. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego zysk organizacji społecznych:

- 1) z działalności innej niż działalność gospodarcza,